

la humanitat

Fundador : Lluís COMPANYYS

Setmanari portantveu d'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

adherit a SOLIDARITAT CATALANA

Director · Emili VIGO

Tiratge limitat a 1.500 exemplars

2.º EPOCA — N.º 12 — PREU : 3 Francs

REDACCIÓ : 10, Rue de Verdun - MONTPELLIER

24 de Gener del 1945

«Que ningú no es perdoni a ell mateix allò que no vulgui perdonar als altres; que ningú reclami un oblit que no estigui disposat a atorgar...»
(Manifest de Solidaritat Catalana)

“Per una obra constructiva que aprofiti les lliçons del passat i prepaïzi un esdevenidor de Pau i de Progrés...”

SOLIDARITAT CATALANA

Com i perquè ha estat constituïda

Fou el 28 d'Octubre de l'any passat que Esquerra Republicana de Catalunya, en una reunió en la qua hi assistiren tots els seus directius i els Presidents dels Comitès Departamentals, va prendre per unanimitat l'acord d'anar a la creació d'un moviment polític, encarregant-me al mateix temps, com a Secretari General del Partit, la gestió de fer els treballs necessaris per tal de que els seu desitgs fossin una realitat el més aviat possible.

Fa solament dues setmanes que ha quedat constituïda Solidaritat Catalana i aquesta ja ha llençat el seu manifest. Durant tot aquest període de temps, molts catalans es preguntaven: Serà possible la unitat de tots els partits polítics de disciplina catalana? I una vegada realitzada, serà possible que en aquesta coincidència hi aportin també el seu pensament polític i el seu esperit de lluita els fronts de resistència de casa nostra? Una cosa i altra, després de llargues negociacions, ha estat feta i avui és ja una realitat. És evident que fins al moment en que tots els signants del manifest no han arribat a establir una línia política coincident que els permetés de crear aquest moviment patriòtic, tot ha estat una tasca més que difícil. Però això, avui ja no compta; la única cosa que interessa és que Solidaritat Catalana comença a actuar i, per tant, això vol dir que és una cosa viva i que a la vegada té la gran ambició de volguer representar aquell esperit del nostre poble que l'ha fet gran en les hores més dramàtiques de la seva existència.

Pel fet d'haver tingut l'honor de portar a terme, en nom del meu Partit, els treballs i negociacions que han plasmat en la constituïció de Solidaritat Catalana, he cregut que fóra més que interessant que els lectors de LA HUMANITAT coneixessin quin ha estat el nostre pensament i de la forma amb què s'ha anat desenvolupant a través dels naturals obstacles que han sorgit durant dos mesos i mig, així com quin és actualment la nostra posició, no solament dintre de la política catalana sinó també de l'espanyola.

La primera cosa que calia fer i tenir en especial compte en la tasca a realitzar per obtenir els nostres desitgs, era la de no produir cap gest ni llençar cap paraula que, ni per un instant, ningú no pogués pensar que els nostres propòsits anaven contra cap ideologia, ni cap partit, ni contra ningú que representés la política de tots aquells que varem defensar les llibertats de Catalunya i de la República. Crec que aquesta premissa ha estat obtinguda a través de tots els nostres treballs i ha estat, al mateix temps, un dels motius principals gràcies al qual han arribat a bon terme les nostres gestions.

Moltes coses podria dir pel que fa referència a les converses mantingudes entre els partits i les organitzacions que signen el manifest, però això són fets que ara no interessen. Cal, però, declarar que tots els que hi han intervingut ho han fet solament pensant en la responsabilitat que cada un d'ells tenia i amb el sentiment de què anaven a complir un deure patriòtic. Ha estat gràcies a això que tots els esculls trobats, en el nostre llarg camí, foren vençuts.

Però segurament el que interesserà més als nostres amics és conèixer altres aspectes del nostre pensament i de les nostres gestions.

En constituïr-se Solidaritat Catalana i publicar-se més tard el manifest per mitjà del qual es dirigeix al nostre poble, una de les primeres reaccions que se produïren per a la realització del nostre pensament. D'aquí que des del primer moment vaig tenir un especial interès en informar detalladament als dirigents de l'esmentada Sindical, dels nostres pensaments. A través d'aquestes llargues negociacions ho hem fet sovint, car he cregut sempre que un deure ens hi obligava. Avui ens plau dir que tot seguit compregueren la nostra lleial actitud, la qual en cap moment representava, ni molt menys, el desig d'eliminar la Regional de la CNT a Catalunya del futur polític de casa nostra. Tot el contrari; nosaltres volem encara avui no caure en cap posició de compromís que per endavant prejudicaria una posició política contrària al nostre pensament i també a la que actualment té la CNT. L'experiència del que ha passat a casa nostra durant aquests últims nou anys no ha d'ésser baldera. Tots aquells que tenim el deure de pensar en el futur del nostre poble la primera cosa que hem de tenir present per a fer quelcom digne d'ell, és ésser fidels amb nosaltres mateixos i amb els nostres ideals.

Estic convençut que la nostra sincera i neta posició fou compresa tot seguit per les persones responsables de la CNT i avui que ho fem públic esperem que s'evairan tots recels i tots els dubtes — si és que n'hi havia — amb referència a les decisions que serviren de base per a desenvolupar el nostre pensament. Si en hores greus de la nostra vida política la CNT ha col·laborat a Catalunya i a la República, ningú no dubta que d'ara endavant també ho farà. Solament cal desitjar que el passat ens serveixi a tots per a fer el que calgui a fi de realitzar una obra feconda en bé del nostre poble.

per Josep TARRADELLAS

Poc després de la signatura del manifest de SOLIDARITAT CATALANA varem tenir ocasió de parlar amb el nostre amic Nicolau d'Olwer, president d'Acció Catalana Republicana. Aquest va declarar-nos:

«Podeu dir als lectors de LA HUMANITAT que estic molt content d'aquest acte i sobretot del que representa per al futur de Catalunya. Crec sincerament que la crida a la unitat de tots els catalans serà escoltada per tothom i que la nostra cooperació patriòtica obrirà per Catalunya el camí de les llibertats i una era de pau i de treball.»

La nostra unió té molta importància, perquè és reflexe de la que volen tots els catalans. És llur unió i llur voluntat de tornar a la nostra pàtria el seu esperit i la seva vida lliure el que més poden fer per accelerar el triomf dels nostres ideals. Tots hem d'esforçar-nos, doncs, a merèixer la confiança dels catalans que són a Catalunya. L'ur unió ferma i decidida serà la millor demostració del nostre encert.

«A Catalunya també s'haurà de treballar molt — i es bo que la gent comenci a acostumar-s'hi.»

Eugeni Xammar, un dels millors periodistes catalans, ens tramet aquests mots: justos i oportunitzims:

El que m'agrada més de Solidaritat Catalana són els treballs que ha costat fer-la. Hi ha catalans que han treballat molt aquestes darreres setmanes i això em sembla bo perquè a Catalunya, quan tots hi tornarem, també s'haurà de treballar molt — i és bo que la gent comenci a acostumar-s'hi.

El que m'agrada més del manifest de Solidaritat Catalana són unes coses que no s'hi veuen, però que jo se que hi són. És l'legitimitat d'una sèrie de manifest de Solidaritat Catalana, però està ple de renunciacions. Tots el que l'han signat ho han fet de bon grat i ningú no l'ha signat de ple grat. Cada signant ha tingut d'abandonar una part de la seva fórmula, que era la única fórmula bona, naturalment, per a restablir la llibertat a Catalunya i assegurar el benestar dels catalans (dues petiteses). Cada signant ha tingut d'acceptar una part de la fórmula del veí i això encara ha estat més difícil. Però la Solidaritat Catalana s'ha fet tantmateix i el manifest de Solidaritat Catalana ha estat redactat i signat. Gràcies a la presència, entre els catalans, de l'esperit Sant. Tothom ha entès que vull dir l'esperit de sacrifici.

Treball i esperit de sacrifici. Que els catalans no oblidin que aquest és el preu que hauran de pagar si, de debò, volen restablir a Catalunya la llibertat, el Govern propi i el benestar del major nombre.

Heus ací el que em ha dit l'ex-Conseller de Treball de la Generalitat, Senyor Marti Barrera sobre Solidaritat Catalana.

La constitució de Solidaritat Catalana és un dels esdeveniments més importants pel futur redreçament polític, espiritual i econòmic del nostre poble. Ha estat un gran encert haver plasmat així en forma orgànica el que fins ara hi ha estat un esperit difús, i Solidaritat correspon a un anhèl profundament sentit per tots els catalans que, sense abdicar de llur ideologia, posen per sobre dels interessos partidistes el sentiment nacional i per tan l'interès col·lectiu de Catalunya. Ara el que cal és que tothom faci l'esforç necessari per a fer penetrar arreu on hi hagi un català, l'esperit d'aquesta magnífica crida que fa Solidaritat Catalana al constituir-se i que aquest nom tan ambiciós respongui a una realitat de fet. Per aconseguir-ho, per a que la Solidaritat pugui realitzar una obra plenament fecunda cal que tots els anti-feixistes catalans s'hi agrupin, i el nostre primer deure és de propiciar-ho. Car com diu molt bé el manifest «la tasca d'enderrocament del Feixisme, de reinstauració de la República i de reconstrucció de Catalunya, ha d'ésser l'obra conjunta de totes les forces polítiques, econòmiques i socials de Catalunya.»

Felip de Solà Canizares, signatari del manifest de Solidaritat Catalana en nom dels elements republicans de Lliga Catalana, ha respos a la nostra demanda amb una interessant declaració. Llegiu-la:

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

Llegiu ava el que ens ha dit RAFAEL TASIS, Secretari General d'ACCIO CATALANA REPUBLICANA.

Quina impressió us ha produït la constituïció de la SOLIDARITAT CATALANA?

Nicolau d'Olwer, Eugeni Xammar, Marti Barrera, Solà Canizares, Noguès i Biset, Rafael Tasis, Hilari Salvado, Gaietà Rahola, Joan Cunyat, ens parlen de Solidaritat Catalana

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«La nostra unió és reflexe de la que volen tots els catalans.»

«A Catalunya també s'haurà de treballar molt — i es bo que la gent comenci a acostumar-s'hi.»

«La nostra unió és reflexe de la que volen tots els catalans.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»

«No n'hi ha prou en llençar un manifest... Cal fer altres coses, moltes coses.»